

Resolució 161/2017, de 17 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 170/2017.

Administració reclamada: Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Actuacions per a la implantació d'eines previstes per les lleis 39/2015 i 40/2015.

Sentit de la resolució: Estimació parcial.

Resum: Davant la indeterminació de la sol·licitud el que correspon (abans d'interpretar que el que sol·licita no és informació pública) és d'aplicar l'article 28 LTAIPBG, segons el qual si una sol·licitud s'ha formulat en termes imprecisos o excessivament genèrics, l'Administració ha de demanar a la persona sol·licitant que concreti la informació sol·licitada, facilitant-li assessorament i un termini de 10 dies a aquests efectes. Cal subratllar que dels termes en què està redactat aquest precepte es dedueix clarament que la seva observança constitueix un deure, i no una simple facultat opcional, per a l'Administració, en el cas, és clar, que es donin els supòsits de fet previstos per aquest (una sol·licitud excessivament imprecisa o genèrica), que és el que succeeix en aquest procediment. Correspon estimar parcialment la reclamació, ja que s'ha inadmet plenament la sol·licitud d'informació sense la fonamentació suficient i, si bé no es disposa en aquest moment dels elements necessaris perquè la resolució pugui manifestar-se sobre el dret de la persona reclamant d'accedir a la informació pública, s'ha de requerir a l'Administració reclamada que apliqui correctament el procediment de sol·licitud, d'acord amb el que s'ha esmentat en els paràgrafs anteriors, fet que comporta la necessitat de retrotreure el procediment de sol·licitud al moment de la seva recepció d'aquesta, efectuar les actuacions previstes per l'article 28 LTAIPBG i seguir el procediment segons correspongui a la vista de les actuacions subsegüents de la persona reclamant.

Paraules clau: Sol·licituds imprecises. Retroacció del procediment de sol·licitud. Congruència de la Reclamació. Motivació.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 21 d'abril de 2017 entra a la GAIP la Reclamació 170/2017, presentada en relació amb la sol·licitud d'informació pública indicada en l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació.
2. El 30 de març de 2017 la persona reclamant sol·licita la informació següent: "Actuacions que porti a terme la Generalitat per a la plena implantació a la Generalitat de Catalunya, atenent a la nova Llei 39/2015".
3. El 10 d'abril de 2017 la Direcció General de Modernització i Innovació del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge dicta una resolució per la qual inadmet la

sol·licitud indicada a l'antecedent anterior perquè considera que el què es sol·licita no és pròpiament informació pública, d'acord amb la definició d'aquest concepte l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

4. La reclamació presentada el 21 d'abril de 2017 indica que la informació sol·licitada és la següent: "actuacions que porta a terme la Generalitat per a la implantació de les eines necessàries descrites en les lleis 39/2015 i 40/2015". I es motiva amb l'argument següent: "La sol·licitud d'aquesta informació no menyscaba informació interna de la Generalitat, ja que només és informació sobre la implantació d'unes mesures previstes per la llei".
5. El 2 de maig de 2017 la GAIP trasllada la reclamació al Departament de Governació, Administracions Pública i Habitatge i li demana, en un termini de 10 dies, l'emissió d'un informe sobre la reclamació i còpia de l'expedient de sol·licitud d'informació.
6. El 15 de maig de 2017 la GAIP rep l'informe de la Direcció General de Modernització i Innovació de l'Administració del Departament de Governació, Administracions públiques i Habitatge de la Generalitat, el qual assenyala el següent:
 - a) Que la persona reclamant ampliaria indegudament l'objecte de la sol·licitud, estenent la Reclamació a la Llei 40/2015, quan el seu tràmit es limitava a la 39/2015.
 - b) Que la persona reclamant fonamenta el seu desacord amb la inadmissió de la seva sol·licitud en un motiu que no afecta el raonament de la resolució reclamada, que no es basava en una eventual afectació a informació interna de la Generalitat.
 - c) Que el què es sol·licita no és informació pública, en els termes que la defineix l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), sinó una relació indeterminada d'actuacions administratives per implantar una normativa tan general com és la Llei 39/2015, fet suposa un seguiment de l'actuació de l'Administració en un àmbit molt ampli, informació que no estaria elaborada per la Generalitat.

Fonaments jurídics

1. Ampliació indeguda de l'objecte de la Reclamació

Té raó l'informe de l'Administració esmentat a l'antecedent 6 quan assenyala que la persona reclamant ampliaria indegudament l'objecte de la sol·licitud, estenent la Reclamació a la Llei 40/2015, quan el seu tràmit es limitava a la 39/2015. L'objecte de les reclamacions davant la GAIP ha d'atendre a un principi de congruència amb el de les sol·licituds d'informació de les quals deriven, en virtut del qual no es pot reclamar una informació que no hagi estat sol·licitada prèviament a l'Administració, de

conformitat amb el criteri establert per la Resolució de 26 d'octubre de 2016, sobre la Reclamació 207/2016, i moltes altres posteriors. En conseqüència, s'ha de desestimar la part de la Reclamació relativa a la Llei 40/2015.

2. Fonamentació de la Reclamació

És cert, com sosté l'informe de l'Administració, que la persona reclamant fonamenta el seu desacord amb la inadmissió de la seva sol·licitud en un motiu que no afecta el raonament de la resolució reclamada, que no es basava en una eventual afectació a informació interna de la Generalitat. Però aquesta fonamentació és, fins a cert punt, comprensible, ja que la resolució reclamada no concretava els motius que el portaven a considerar que el sol·licitat no era informació pública, de manera que a la vista dels termes en què està redactada no és d'estranyar que la persona reclamant entengui que la raó de ser de la inadmissió fos el caràcter no públic (i per tant, intern) de la informació sol·licitada.

En conseqüència, no es poden extreure conseqüències perjudicials pel dret d'accés de la persona reclamant d'una deficient motivació de la Reclamació, quan aquesta deficiència ha estat provocada per la insuficient motivació de la resolució reclamada.

3. Concepte d'informació pública i la necessitat de concretar la sol·licitud

L'informe aportat per l'Administració a aquest procediment s'ajusta a la realitat quan afirma que el sol·licitat per la persona reclamant és una relació indeterminada d'actuacions per implantar una normativa molt general, fins al punt que per poder proporcionar informació sobre això caldria un seguiment de l'actuació de la Generalitat en un àmbit molt ampli; i en la mesura que aquesta informació no estigués elaborada (que pel que sembla no ho està), no seria informació pública, en els termes que la defineix l'article 2.b LTAIPBG.

El cert és, però, que el caràcter indeterminat (o imprecís o genèric) de la sol·licitud no necessàriament impedeix que allò es sol·licita sigui informació pública, ja que si la Generalitat està duent a terme actuacions per a la plena implantació en el seu àmbit de la Llei 39/2015, el detall, el coneixement o la identificació d'aquestes actuacions pot constituir fàcilment informació pública, en els termes en què la defineix l'article 2.b LTAIPBG. Sense perjudici, és clar, que puguin concórrer algunes de les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública previstes per l'article 29 LTAIPB, com pot ser el cas de les dels seus apartats 1.b (l'elaboració de la informació sol·licitada requereix una tasca complexa) i 2 (consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens).

El problema rau, com indica l'informe de l'Administració, en què l'objecte de la sol·licitud peca d'una excessiva indeterminació, de manera que del seu enunciat ni es pot interpretar quina és la informació

concreta sol·licitada, ni si el que s'ha sol·licitat és o no és informació pública, ni si concorre alguna causa legal d'inadmissió de la sol·licitud. En aquestes circumstàncies, resulten poc fonamentats els arguments sobre els quals l'Administració resol i pretén justificar la inadmissió de la sol·licitud.

Davant la indeterminació de la sol·licitud el que correspon (abans d'interpretar que allò que es sol·licita no és informació pública) és d'aplicar l'article 28 LTAIPBG, segons el qual si una sol·licitud s'ha formulat en termes imprecisos o excessivament genèrics, l'Administració ha de demanar a la persona sol·licitant que concreti la informació sol·licitada, facilitant-li assessorament i un termini de 10 dies a aquests efectes. Cal subratllar que dels termes en què està redactat aquest precepte es dedueix clarament que la seva observança constitueix un deure, i no una simple facultat opcional, per a l'administració, en el cas, és clar, que es donin els supòsits de fet previstos (una sol·licitud excessivament imprecisa o genèrica), que és el que succeeix en aquest procediment.

En conseqüència, correspon estimar parcialment la Reclamació, ja que s'ha inadmes plenament la sol·licitud d'informació sense la fonamentació suficient i, si bé no es disposa en aquest moment dels elements necessaris perquè la Resolució pugui pronunciar-se sobre el dret de la persona reclamant d'accedir a la informació pública, s'ha de requerir a l'Administració reclamada que apliqui correctament el procediment de sol·licitud, d'acord amb el què s'ha esmentat en els paràgrafs anteriors, fet que comporta la necessitat de retrotreure el procediment de sol·licitud al moment de la seva recepció, efectuar les actuacions previstes per l'article 28 LTAIPBG i seguir el procediment segons correspongui a la vista de les actuacions subsegüents de la persona reclamant.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions realitzades per a executar els acords de mediació i per donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveu l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, podent adoptar les mesures que allà es preveuen en cas d'incompliment.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de maig de 2017, resol:

1. Estimar parcialment la Reclamació 170/2017, anul·lar la Resolució impugnada de la Direcció General de Modernització i Innovació de l'Administració del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge de 10 d'abril de 2017, relativa a la sol·licitud d'informació nombre 7RVW0PRZ2 i ordenar la retroacció del procediment de sol·licitud d'informació al moment de la recepció, als efectes d'aplicar el que preveu l'article 28 LTAIPBG i continuar seguidament seguit la seva tramitació en funció del que aporti, si escau, la persona reclamant.
2. Desestimar la part de la Reclamació relativa a la Llei 40/2015.
3. Requerir al Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge perquè informi a la GAIP sobre les actuacions realitzades en execució d'aquesta Resolució i convidar a la persona reclamant a comunicar a l'GAIP qualsevol incidència que sorgeixi que pugui perjudicar els seus drets i interessos .
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 170/2017 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Barcelona 17 de maig de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.